

Tal vid partistämman, 24 september 2015

Det talade ordet gäller.

Centervänner,

För snart 25 år sen fick den tyska rockgruppen Scorpions en världshit med låten *Wind of change*. Den satte toner till människors känslor när det kommunistiska förtrycket i Östeuropa rasade samman. När den mur revs som i årtionden hindrat människor från att mötas. När drömmen om frihet och demokrati blev verklighet.

Många av oss minns nog var vi var när det skedde. Själv följde jag händelserna på en knastrig kortvågsradio i Kenya.

Den första delen av Järnridån föll i den ungerska staden Sopron den 19 augusti 1989. Hundratals östtyska flyktingar tog sig där över gränsen till Österrike. Det skulle inte ha varit möjligt. De ungerska gränsvakterna hade order att skjuta, men de vände ryggen till. Maskingevären förblev tysta. Och plötsligt kunde människor röra sig fritt över gränser som man tidigare bara kunnat korsas med livet som insats.

Där och då började Järnridån rämna och Östblockets permafrost övergå i tjällossning. Miljoner och åter miljoner människor kände vårvinden. Förändringens vind. *The wind of change*.

Idag blåser det också i vårt Europa. Flera vindar: Det är förtvivlans vindar, förnekelsens vindar. Och medmänsklighetens vindar.

Förtvivlans vindar är som virvlande, vildsinta tornador; fyllda av skräck, förföljelse och ångest. De sveper med sig män, kvinnor och barn som flyr från krig och terror. Genom öknar. Över dödens hav. Slungar dem ut på oändliga vandringar mot rakbladsvassa ståltrådsstängsel. Tvingade till strapatser mot okänt mål, men med ett litet, litet hopp om att det någonstans ska finnas en fristad ett lugn.

Förnekelsens vindar, dom är råa, ruggiga och kalla. De kryper sig upp längs ryggraden och viskar med isande stämma: "Vi har inte plats. Vi har inte råd. Dom är alldeles för många." In i ben och märg tränger sig en rädsla för de män, kvinnor och barn som är på flykt. Minnet av tiden då man själv kände samma förtvivlan blåser bort.

Medmänsklighetens vindar, de är ljumma och syrerika, men de är fortfarande nyckfulla men blir starkare och varmare i takt med att vi ser att de som förföljs, lider och dör är människor precis som du och jag. Medmänsklighetens vindar viskar till oss med mildhet i rösten: "Vi kan. Vi ska. Vi vill hjälpa."

Situationen i världen och Europa är dramatisk. Politiska ledare står inför avgörande val. Vilka vindar ska vi lyssna på? Vilket är vårt ansvar?

Det finns dom som påstår att Sverige redan gjort för mycket. Som vill att våra segel istället ska fånga förnekelsens vindar. Att vi ska vara minst lika kalla och hårda som de europeiska regimer som bygger staket av rakblad. Som menar att vi inte kan grunda politiska beslut i flyktingfrågor, på principer om medmänsklighet och alla människors lika rätt och värde. De kallar oss naiva.

Men lärde vi oss inget för 25 år sedan? Scorpions uppträder fortfarande. Har den verkligen falnat, förändringens vind, the wind of change? Är tiden över, då frihet var fantastiskt?

Centervänner.

Vi står för en jordnära politik. Just därför kan vi se de utmaningar som flyktingkatastrofen för med sig, och göra det som krävs för att klara utmaningarna. Det är tufft. Det är svårt och det kräver tålamod. Men aldrig är den jordnära politiken, dom praktiska lösningarna, och tålamodet så viktigt som när liv står på spel.

Centervänner, det är aldrig naivt att vara medmänsklig!

Jordnära politik. Närodlat politik. En politik som ser att det här handlar om människor av kött och blod. En politik som väljer människors möjligheter framför system och myndigheter. Det är vår politik, centervänner.

När vi ser att Arbetsförmedlingen inte klarar av att ge människor det stöd dom behöver, då är det fel på Arbetsförmedlingen. Inte på den som är arbetslös.

När vi ser att byråkratin gör att människor hamnar i utanförskap redan innan de fått asylbesked, då är det fel på byråkratin. Inte på den som söker asyl.

När vi ser att lagar och regler formar en mur runt svensk arbetsmarknad, då är det fel på regeringen. Inte på den unga tjej eller kille som vill ha sitt första jobb.

För när vi ser dom här orättvisorna, då ska vi stå på människors sida. Då ska vi flytta makten från ansiktslösa myndigheter till levande människor. Då ska vi vara det tydligaste alternativet till den vilsna vänsterregeringen. Då ska vi slå näven i bordet och höja rösten. Vårt svar på vad som är viktigast i samhället ska runga över samhällsdebatten. Det är människor. Människor, och inget annat.

Om Sverige vore lika stort som min hemby Vinnarsjö skulle det betyda att vi fått en ny granne förra året. Hen kanske heter Eihab eller Razaw.

En ny granne per 200 invånare. Det klarar vi av att ta emot. Vi centerpartister har löst större utmaningar än så. Och nyinflyttning till byar. Det gillar ju vi i Centerpartiet.

Jag har full förståelse för att krigen, terrorn och flyktingströmmarna väcker frågor. Hur ska vi klara ett bra flyktingmottagande? Hur ska vi få fram tillräckligt med bostäder? Hur ska nya människor här i vårt land snabbt kunna få ett jobb? Det finns massor av frågor som snabbt och handfast behöver mötas med jordnära, konkreta förändringar.

I dag lever Sverigedemokraterna högt på att exploatera människors oro för det som är främmande.

Men Sverigedemokraterna har inga lösningar.

De saknar helt integrationspolitik.

De vägrar att ta ansvar.

Deras livsluft är att svartmåla och oroa.

Det finns de som säger att Centerpartiet borde tänka om. Att vi ska ändra vår politik. Att vi ska samarbeta med Sverigedemokraterna. Därför vill jag nu ge klart besked.

Vi i Centerpartiet värnar varje människa. För oss är alla människors lika rätt och värde helt grundläggande. Vi vill ha ett varmt och välkomnande land. Därför kommer vi aldrig att gå i armkrok med de som sprider hat och rädsla.

Naturligtvis är det en utmaning och det krävs en ansträngning när många flyktingar kommer på kort tid. För ska vi vara ärliga så är våra arbets- och bostadsmarknader byggda för en helt annan tid. En tid med andra utmaningar. Därför är inte vår lösning att stänga gränser. Vår lösning är att möta framtiden med nödvändiga reformer.

För, centervänner, vi ser att det krävs reformer. En mer flexibel arbetsrätt. Lägre kostnader för att anställa. Fler bostäder. Bättre kommunmottagande.

Men vi behöver också stöd och hjälp från alla frivilliga krafter. Från alla människor som avsätter sin fritid för att hjälpa och stötta. Det är därför som jag i dag presenterar ett antal nyheter från Centerpartiets höstbudget.

I motsats till vänsterregeringen tror vi på civilsamhället. Därför återinför vi avdraget för ideella gåvor. Vi skär på Arbetsförmedlingen för att ge civilsamhället, Sveriges eldsjälur, stöd att hjälpa. Vi lägger också förslag som gör att skickliga sjuksköterskor och läkare inte ska behöva rulla tummarna på asylboenden utan snabbare kan börja jobba och bidra i svensk välfärd. Och vi vill se till så att fler kan ta del av de kompletterande utbildningarna. Vår budget är en jordnära budget, med konkret integrationspolitik.

Den som tvingas fly har rätt till skydd, och ska få en ärlig chans att ta sig in i samhället. På den punkten får vi aldrig vika ner oss eller svika våra löften. Med stolthet ska vi kunna säga till dem som kommer till Sverige, just det jag kan säga till er i dag: Välkommen till Lugnet!

Låt mig också få säga tack till alla er centerpartister runtom i landet som gör fantastiska frivilliga insatser för att hjälpa människor på flykt. Alireza från Stockholms län som rest till Balkan för att på plats hjälpa dem som

tagit sig över Medelhavet. Centermedlemmarna i Föllinge och på andra platser i Krokoms kommun som är med och hjälper till med att ordna språkkaféer en gång i veckan för asylsökande. Jag vet att ni är ännu fler där ute som gör fantastiska insatser. Jag är stolt över att vara med i samma parti som er. Låt oss ge alla dessa partivänner en varm applåd som tack för deras insatser.

Ja, välkomna hit till Lugnet och Falun, centervänner. En stad som sedan århundraden satt färg på Sverige.

Här kan man lära sig hur jobben och industrin blev till redan på 1200-talet. Men viktigare är kanske att man också kan lära sig hur jobben blir till i dag.

Ett stenkast härifrån stämmolokalen jobbar ett företag med dinosaurier och rymdskepp. Där finns nämligen en av Sveriges ledande dataspelsutvecklare. Egentligen är dataspelsutvecklare alldeles för smalt för att beskriva företaget. Mobila plattformar. GPS-spårning. Virtual reality. System för att styra schaktmaskiner. Det är svårt att etikettera ett företag som ägnar sig åt allt det.

Det hela började med en man och hans fascination för 3D-grafik. Han tog chansen och startade eget. Kylskåpsstora datorer av den sort som används för att ge liv åt urtidsdjur och rymdäventyr på vita duken importerades. Filmeffekter och dataspel utvecklades. En passion hade blivit en vision som blev en manifestation i entreprenörskap och teknik.

Men med datorer och programvara på plats blev det tydligt att alldeles för få behärskade den teknik som ger liv åt fantasin. Därför startade företaget en yrkeshögskoleutbildning för grafiker, programmerare och speldesigner. Det är nu den äldsta utbildningen i sitt slag i hela Europa. Och den förser Sveriges pulserande, toppmoderna dataspelsindustri med nya talanger.

Med nya talanger följer nya företag, nya idéer, nya lösningar, program, appar. En lavin av möjligheter. Exportindustri 2.0.

En man och hans idé blev ett marknadsledande företag.

Så, Stefan Löfven. Så skapas jobben. I de växande företagen. Straffskatta dom inte. Gör som oss Centerpartister, Uppskatta dem!

Animerade dinosaurier, i Falun. För att sådant ska bli verklighet krävs goda villkor för företagande i hela landet. Det krävs lägre arbetsgivaravgifter för unga. Det krävs borttagna nördskatter och minskat regelkrångel. Och det krävs också fungerande infrastruktur.

Centervänner, när vi slåss för bättre villkor och småföretagande i hela landet hör jag ibland människor som anklagar oss för att vilja ha marknadsekonomi i städerna och bidragspolitik på landsbygden. På något outgrundligt sätt så blir pengar till bredband på landsbygden ett bidrag. Medan pengar till en rondell i storstan är en infrastruktursatsning.

Uppriktigt sagt, den som resonerar så har inte fattat någonting.

Centerpartiets politik, det handlar om att ge förutsättningar för tillväxt. I hela landet. Det handlar om närodlad politik. Om att ge människor verktyg att vara företagsamma, möjlighet att pendla till jobbet, och kraft att utveckla sin hembygd. Hur glest eller hur tätt befolkad den än är.

Stefan Löfven tror att han kan skatta folk lyckliga. Det är precis tvärtom.

Centervänner, när regeringen höjer skatter på jobbskaparna, vill vi sänka kostnader så fler kan anställa. När de ökar regelbördan, vill vi minska krånglet. Och när Socialdemokraterna tror att det är statliga myndigheter som ska skapa jobben, vill Centerpartiet låta vanliga människor med ovanliga idéer bygga Sverige starkare. Så skapas jobb i hela landet. Så kan hela Sverige växa.

Längs en smal väg, på en kulle med utsikt över fält och ängar ligger en låg träbyggnad. Vet man inget om dess historia ser det nästan ut som vilket hus som helst. Röda väggar. Vita knutar. En flaggstång, en klätterställning.

På många sätt kan den här oansenliga byggnaden ses som ett monument över en av våra stora frihetsreformer. Där, mitt i det lilla och vardagliga, stod en stor strid.

På ena sidan en politisk majoritet som ville spara pengar. På andra sidan en by och en bygd som ville överleva. På ena sidan en kommun. På andra sidan barn, och deras föräldrar.

För när Nora kommun la ner skolan i Born, tog föräldrarna saken i egna händer. Föräldrarna ville ge sina barn en bra start i livet. De ville låta skolan leva och bygden överleva. Så, 1992 startades där Sveriges första friskola.

Borns friskola, Sveriges första friskola, låg på landsbygden, och på landsbygden blir det så tydligt varför friskolorna behövs. Ska vi ha en landsbygd befolkad av barnfamiljer behövs också skolor. Ska de barn som bor på landsbygden också ha rätt till utbildning måste det vara möjligt att driva en skola där.

Det är inte de rikas barn som går på Borns friskola, det är helt vanliga ungar. Det var inte för att tjäna pengar föräldrarna startade friskolan, det var för att deras barn skulle få en skolgång på hemmaplan. Det var ingen marknadskalkyl, det var vanligt civilkurage.

Nu så här 23 år efter att Borns friskola startade blåser det upp till strid på nytt. Anfallet kommer så klart från vänster. Den vilsna vänstern säger att de kräver rättvisa, men rättvisa, det är ett slitet, ofta fel använt ord. För vänstern blir vackra löften om att alla ska ha det lika bra ofta till en verklighet där alla har det lika dåligt.

Så när nu valfriheten utmanas måste vi rusta oss. Vi kan inte låta dom här centralistiska vänsterpolitikerna sätta sig på människors rätt att välja skola åt sina barn eller hemtjänst till sin gamla mamma.

Vi kan lita på att vänstern kommer fortsätta att svartmåla friskolor och välfärdsföretag. Men för varje skola och välfärdsföretag de drar i smutsen så är det människor av kött och blod som drabbas. Tusentals föräldrar och elever som gjort ett val. Mängder av lärare, sjuksköterskor och läkare som riskerar att bli av med sin arbetsplats. Och hundratals byar, bygder och stadsdelar vars barnfamiljer riskerar att bli av med sin skola och sin vårdcentral.

Centervänner, vi kan aldrig någonsin tillåta att möjligheten till skolgång och omsorg i hela landet offras på vänsterns ideologiska altare.

Kartan ritas om. Sveriges glaciärer smälter. Av Sveriges 250–300 glaciärer verkar dom flesta vara dödsdömda. En av Sveriges största glaciärer har de sista 50 åren krympt med 300 miljoner kubikmeter. Sveriges högsta punkt,

Kebnekaises sydtopp, kommer av allt att döma snart bara vara den fjärde högsta toppen i Sverige. För längst däruppe ligger en smältande ismassa.

Isar smälter både i norr och i söder. Jämfört med de enorma inlandsisarna på Grönland och Antarktis är våra svenska glaciärer bokstavligen ingenting.

Men globalt är följden av smältande isar ödesdiger. På andra sidan jorden kan hela önationer försvinna. I Bangladesh bor omkring 150 miljoner människor i ett av världens mest låglänta länder. Snart är det kanske inte ens låglänt.

På samma sätt som hela nationer kan komma att gå det mytomspunna Atlantis öde till mötes, driver klimatförändringarna på annat håll fram helt andra fenomen. I Kalifornien börjar redan färskvattnet bli en bristvara. I Karibien och längs jordens midja blir stormarna fler och kraftigare. Naturkatastrofer av bibliska mått hotar att drabba allt fler. Över hela planeten påverkas ekosystemen. Djurarter utrotas. Växtsäsonger förändras. Snart är ingenting sig likt.

Att det går ganska långsamt är kanske det största hotet.

Det är det vi måste se när vi riktar blickarna mot Paris. Där ska, om bara ett par månader, det nya globala klimatavtalet förhandlas. I dom förhandlingarna måste Sverige och EU visa ledarskap. De ambitioner som regeringen förhandlade fram är för låga, och måste höjas. För att klimatavtalet ska kunna träda ikraft i tid till år 2020 måste världens ledare nu komma överens. Därför är det där och då, i Paris, Sveriges regering och EU måste visa viljan att gå längre än man hittills gjort.

Och vi vet ju att det går. Sverige har genom Alliansens energiöverenskommelse visat hur utsläppen minskat, samtidigt som ekonomin fortsatt växa. I stället för att införa skatt på el från sol och vind måste vi höja tempot. Miljarder i skatteväxling binder ihop miljöpolitiken med ekonomin genom höjd skatt på det som är smutsigt och sänkta kostnader på jobb. Premier för miljösmarta bilar. Miljöbonus till gröna lastbilar och bussar. Mer biobränslen för att ställa om transportsystemet. Smarta elnät, havsbaserad vindkraft.

Det är så vi möter klimatutmaningen.

Det är så vi ser till att ta nya steg mot mer förnybar energi.

Det är så vi skapar en grön och hållbar värld.

Centervänner.

Det är en jordnära politik vi för. En närodlad politik.

Vi ser att det är människor som flyr hit och vi vet att vi kan hjälpa. Vi ser att det är småföretagen som skapar jobben. Vi ser hela landet. Vi ser hur utsläppen påverkar mänskligheten.

Vi känner vinden.

Den blåser här inne. Och det är inte förtvivlan. Det är inte förnekelse. Det är medmänsklighet. Men mest av allt är det the wind of change. Förändringens vindar. Framtidens vindar.

Det är framtidens vindar som bär oss när vi fattar viktiga beslut som gör att jobbskapande företag kan anställa fler.

Det är framtidens vindar som bär oss när vi mejslar fram en tuff klimat- och miljöpolitik som går hand i hand med ekonomisk tillväxt.

Det är framtidens vindar som bär oss när vi lägger grunden för hur utveckling kan skapas i hela landet.

Det är framtidens vindar som bär oss när vi kortar vägen från krig och flykt till jobb och bostad.

För, Centervänner, det är vi som har idéerna som är värda att kämpa för.

Tack.